

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * *

- I. Tandem Theologorum Augusto Principi Anhaltino Nuptias celebranti con-
secratum à M. Zacharia Wernempezo.
- II. Causarum conjectio, quibus moti Status Regni Bohemæ ad Novi
Regis Electionem processerunt.
- III. Secretissima Instructio Frederico V. Electori Palatino data.
- IV. ~~Summa~~ Refugior ad Christianum Danie Regem Fran. Angelici.
- V. Soteria Aca demie Witebergenfis Johanni Georgio Electori suo soluta.
- VI. Idea Principis Boni seu Oratio de vita et Obitu Johannis Georgii Principis
Anhaltini M. Alexi Frederici Wendelini.
- VII. Panegyricus Parentalis Rudolpho Principi Anhaltino de Fur ad Eodem.
- VIII. De Vita et Obitu Johannis Georgii Principis Anhaltini D. Cyriaci Heudtsiani.
- IX. Narratio Ulgoris de Johanni Georgio Principi Anhaltini Vita et Obitu.
- X. Halicodonia Henrichi Francofurtane D. Cyriaci Heudtsiani.
- XI. Casparis Venani Evergeter Christianus de Vita et Morte Georgii
a Sesonais.
- XII. De Industria et Studio Laboris M. Samuelis Deesemii.
- XIII. De Aeris salubritate et Studiorum Commotitate in valle Francim-
si eundem.
- XIV. De Craxione, Utrum Literarum Cultoribus pht peregrinatio?
- XV. De Origine et Incrementis Cottonie M. Benedicti Ambrosii.
- XVI. De Vita et Morte Joachimi Strasburgi Wilhelmi Strasburgi.
- XVII. Iusta Funeraria Johannis Everhardi inchoano inere sublati.
- XVIII. Programmæ Publicum Academiæ Francofurtensis.
- XIX. Instructio Publica ad Doctoratum D. Cyriaci Heudtsiani.
- XX. De Ratione Status et Prudentia Regnatricæ Martini Milgii.
- XXI. De Spiritibus Familiaribus.
- XXII. Solemne Funus Octavianæ de Söthelien
- XXIII. Exequis Solemnes Johanni Christophori Heudtsiani.

^{XXI 20}
P R O R E C T O R E T S E N A T U S

Academiae Electoralis Brändeburgica, quæ est

Francofurti cis Viadrum

S O L L E M N E F U N U S

Q U O D

Antiquissimi generis splendore nobilissimo, pietatis, doctrinae & virtutum nitore splendidissimo juveni

D N.

O C T A V I A N O

D E S C H L I E B E N , E Q U I T I M I L I T A R I S O R D I N I S D . J O A N N I S H I E R O S O L T M I T A N I , E T C A N O N I C O

Brandenburgensi

Florenti ætate ex febre heclicâ mortuo

Filio suo charissimo, desideratissimo

Admodum Reverendus, Magnus, Strenuus & Nobiliss. Vir

D N.

A D A M U S D E S C H L I E B E N , S E R E N I S S I M I E L E C T O R I S B R A N D E B U R G I C I C O N S I L I A R I U S , A N T E F A T I O R D I N I S E q u e s p r i m a r i u s , C o m m e n d a r i u s i n L i t z e n , & c .

Dominus in Papitz, & V Vulcko,

Ad d. 3. Kal. Aprilis

Ritu Christiano, nobili exsequiarum pompâ quam ampliss. faciendum curat.

Omnibus reipub. literariæ civibus
indicit.

T Y P I S

F R I D E R I C I H A R T M A N N I , B I B L I O P O L A E
& Typographi,

Anni jam octo sunt, & paullo amplius: cum nobilissima gentis & generosissima mentis juvenis, Dn. Adamus-Fridericus de Schliebē, Cōmendatarius in Supplenburg designatus, nostra quondam Academiae alumnus florentissimus, procul a fundis & feudis paternis, longē ab osculis & amplexibus matris, Cairi in Aegypto extremum naturae debitum persolvit. Cum enim post fundamenta in literis & linguis apud nos praecclare jacta; & in corde illo regionū Gallia, ubi Germanicae Nationis Procurator ob ingenij praestantiam & morum elegantiam creatus, munus sibi delatum cum fide & dignitate gessit, per integrū quadriennium firmiter locata; moxq; per agrata semper quodammodo aut vernante aut auctumnante Italia, & Cereris ortu, Proserpinae raptu, Arethusae fonte, Aetnae monte, aliisque memorabilibus rebus imprimis nobili Sicilia, Melitaeq; Insula, quae Equitibus Hierosolymitanis, superiori saeculo Rhodo ejectis, a Carolo V. concessa fuit, in Patavino Gymnasio, omnium totius Italiae celeberrimo, quod redeuntem exceperat, & Teutonicae Nationi a consiliis (quae dignitas illic loci non exilis est) cum laude & honore esse viderat, perfecta; & impositum poenē inchoato, ut sic dixerim, operi fastigium, domuitionem pararet: accidit sub illud ipsum tempus, ut Christianissimi Regis ad Turcarum Imperatorem Orator Sanzius urbem Adriatici maris dominam, & ab ipso sui primordio supra annos mille ducentos hodieq; virginem & liberam Venetiam.

netias transfret. Huius in viri familiaritatem & comitatum nobilissimus juvenis, peregrinandi amore, exemplo Parentis & gentilis quondam sui, Osbonis à Schlieben, cuius insignia in monasterio Franciscano Ramæ, quæ Syriae urbs est, anno 1153. lapidi insculpta à Patre, dum Foppe Hierosolymam iter facit, reperta & visa meminerat, incensus, ut recipi vehebementer cupiens, ita facile perveniens, Graciam elegantia quondam sedem, & literarum domicilium, orbisque musæum, & Thracia illud atq; Imperij fatale caput Constantinopolin vidit: indeq; cum aliis comitibus terram sanctam cumis, scholis, flagris, cruce, sepulchro, triumpho Christi Domini nobilitatem, vestigijsq; ejus sanctissimis calcatam, oculis suis, non superstitione aliqua, sed religione ductus, usurpavit, pedibus pressit: tandemq; Nilo transmissio in Ægyptum, & primariam ejus urbem Cairum vel Alcaurum quam in loco alij Babylonis, alij Memphis conditam; alij ex Memphis, Tanis, & Heliopolis rudibus exstructam; omnes certè ambitu maximam & populo abundantissimam esse dicunt, ingressus est: pede tamen, ut humanitus rem aestimantibus videri potest, parum, firmo & felice. Dum enim illud, cuius gratiâ tot dierum & mensium itinerata terrâ mariq; nec sine sumptu, nec sine vita discrimine fecerat, quam maximè urget: & populi mores, gentis ritus, urbis regiones & vicus, reipublica leges, incolarum inter sese & cum exteris commercia cognoscere sat agit: in febrem ex labore & defatigatione

tionē prid Non. Novembris Anno M. DC. XI. incidit: e-
amq; adfiduam, & satis moleſtā, tandemq; lethalem.
Et ſenim Matthæus Carbo Patavinus Medicus, Ve-
neto ejus loci Conſuli à conſilijs valetudinis qui erat, &
a via ſocijs V Volffgango à Buchvald Hoſſato, &
Henningo à Steinberg Brunſvicenſe Nobili ad agri-
curam adhibitus fuerat, omnibus viribus & maximā
cōtentione ei reſiſtebat, ipſius tamē machinationibus &
medicatis potionibus, quamvis ſalubribus, & ex artis
preſcripto propinatis tantum abeſt ut ceſſerit: ut die no-
no poſt, quo optatū ſalutis in criſi exſpectabatur ſignū,
lethalis exitū apparuerit nota: & adoleſcens nobiliſſi-
mus omnium opinione celerius, non ingratius tamē ſuis,
animam roſeo Chriſti ſanguine lotam, & ſacroſancto cor-
pore ejus reſectam, & contemplatione ſacrorum locorū
paſſā, in manus Redemptoris ſui, anno et atis quinquē &
viceſimo, reſignavit animi verò vaſculum corpus terra
mandandum reliquerit: quod in modò dicto totius Ægy-
pti imperio, more inter Chriſtianos illic recepto, Græco
quodam in templo, in fornice ſubterraneo, ſuis ſumptib.
exſtructo, comites itineris condiderunt: ſaxo, cui & no-
biliſſ. deſuncti nomen & inſignia gentilitia incifa ſupra
poſito. Quantum, preſtantiſſ. academia ciros, & quam
grave creditis Magnificum & nobiliſſimum Dn. Ada-
mum à Schlieben, Equitem Commendatarium in Li-
tzen, & c. cōjugemq; ejus generoſam, Barbaram à Flan-
ſin accepiffe vulnus; cum à vialibus comitibus Venetias

ex.

ex itinere salvis reversis, tristiss. de subitâ nec opinatâ
filij secundo partu editi longissimè remotis in locis morte
nuncium acciperent? Nos quidem tametsi Amplissimū
illum virum summâ gravitate summâq. constantiâ, nec
Xenophonti apud Græcos, aut Horatio Pulvillo ap. Ro-
manos animi magnitudine secundum esse novimus: ad-
duci tamen non possumus, ut credamus: sicci eum ocu-
lis, & immoto vultu literas æ obitu filij legisse: quem nō
modò ut sibi obsequentissimum tenerrimè amabat: sed
etiam opima ingenij spolia peregrè parta, Ægyptiisq. de-
tracta in patriam reportaturum, Deo consecraturum,
ad sacra Principis sui fastigia fixurum, & in tholo Rei-
publ. suspensurum; & sibi parenti mole negotiorum &
senio pœnè confecto, tanquam Atlanti Herculem subsi-
dio venturum, familiaq. sua splendidissimæ ornamento,
& toti huic provincie emolumento futurum certò co-
gnoverat. Tulit tamen domesticum istum casum, & præ-
cipitem filij occasum placatè & moderatè: idq. hoc ma-
gis: quod partim primogenitus filius, eadem apud nos &
in Gallia studia atque instituta secutus, Dn. Joannes-
Ernestus de Schlieben Sereniss. Electoris Brandebur-
gici primæ notæ Consiliarius, Vir strenuus & nobiliss. A-
cademiæ quondam nostræ alumnus, nunc fautor hono-
randus, superstes & ad manum esset: partim quod è se-
minio nobilissimo generosorū instar germinum succre-
scerent (de filiabus, nullis non corporis bonis & ingenij
dotib. eminentissimis, & partim splendidiss. Marchia no-

stra Equitibus elocatis, nihil ut jam dicam) Maximilianus & Octavianus filij: quos & ipsos eandem cum majoribus fratribus virtutis & vita orbitam pressuros, metamq; nō tardis quadrigis consecuturos, & fatalem generis jacturam resarturos confidebat. Quorum è numero posteaquam natu minimus Dn. Octavianus in flore atatis, in medio virtutum & dignitatum spatio a. d. 9. Kal. Martij vitam amisit; non potest vulnus illud parentum ex Adami-Friderici, & alterius filij Christiani, totidemq; filiarum Margarethæ & Barbaræ-Sabinæ obitu antea acceptum, necdum obductâ cicatrice consolidatum, non recrudescere, non vosq; stimulos pristino dolori suffigere. Et si enim nullus dolor aut tantus aut tam acris est, quin longinquitas eum temporis minuatur atq; molliat: sæpeq; à lugentibus dies impetrat, quod ratio impetrare non potuit: tamē, ut præconia virtutum & vitiorum probra perennare solent; ita quod parentibus triste sui desiderium relinquunt liberi, ejus ardor semel accensus non facile exstinguitur: sed cum exstinctus esse creditur, cineribus quasi tectus jacet, & levi quaq; occasione inardescit. Quia verò liberorum suorum amantes esse parentes sic decet: ut simul etiam sint Dei distis audientes: non autem ita suæ cupiditati obsequi, ut cœlesti Numini morem gerere detrectent, ejusq; indignationem in se convertant: Magnificus quoq; Parens, ut antiquâ generis nobilitate, amplissimâ dignitate, & præclaris in rempublicam meritis nō paucos sui ordinis

ordinis viros post sese relinquit; ita pietatis Christianae
Et constantia virilis studio nemini illorum facile cedit:
Et in duplicato vel potius multiplicato hoc vulnere,
Et funere familiari animum nequaquam demittet, aut
dimittet: sed in Dei voluntate, ut ut diverso itinere à sua
processerit, sibi acquiescendum esse statuet. Quod ut fa-
ciat, cum plures alia ipsum cause movebunt: tum ista
inprimis: quod Octavianum filium, quem modo prami-
sit potius quam amisit, id quod maximum homini dari
possit à Deo jam consecutum esse sciat. Alius sanè alium;
ego illum beatissimum judico: qui vitam in his terris,
quantula ea cunq̄ fuerit, laudabiliter egerit: Et in ve-
rà Filij Dei agnitione, constanti confessione, Et ardenti
precazione eandem clauserit. Veteres certè, qui soli per
extensum funem ire norunt, pro certo jam dudum sta-
tuerunt: quomodo fabulam, sic Et vitam; non quam diu,
sed quam benè sit acta, referre: Et ἐν δαῶσι, hoc est,
beatà morte, quam frustra sibi C. Octavius Caesar Au-
gustus Christum ignorans optabat, nihil homines meli-
us nancisci posse augusto Friderici Imperatoris ore pro-
latum. Utrumq̄ horum nobilissimo Octaviano, Dei im-
mortalis beneficio, obtigisse paucis docebimus hoc pro-
grammate: satis hoc modo facturi nostro hac in parte
officio Et mori recepto: nostrumq̄ simul erga defunctum
amorem declaraturi: Et debitum virtuti ejus testimo-
nium perhibaturi, premium tributuri. Nulla quippe est
speciosior statua, quam honorifica benè acta vitæ me-
moria.

memoria. Octaviano itaque de Schlieben, ut gloriose vi-
tam conficeret, viam praeceperunt & facem praetulerunt
majorum, à quibus equestrem dignitatem traxit, splendor
& amplitudo: fortuna & gloria paterna: altitudo:
pia parentum sollicitudo: & à natura largà manu tri-
buta animi corporisque habitudo. Majores ejus non he-
ri aut hodie primum in nobilium censum relati: sed jam
à multis seculis, adeoque ipsorum Ot bonum temporibus,
viri fuerunt nobilissimi, & summo splendore praeclari:
& in aulis ministerisque multorum in Germaniâ Prin-
cipum magnà cum laude versati: duces etiam belli &
tribuni militum: atque ita sago & togà clarissimi. Cuius
certissimum argumentum est: quod in Trojamini-
bus, quae vocant, seu ludis equestribus, sub Henrico I.
Imperatore, cognomento Aucupe, primum in Germa-
niâ institutis, ad quos nemini penitus, nisi qui a vita no-
bilitatis & majorum honestatis testimonia proferret
atque augetet, vi legis 12 hastiludialis, accessus patebat,
honorifica Schliebiorum, & rerum praecclare ab illis
gestarum fiat mentio. Non minoris ponderis illud est,
quod multi ex eadem familiâ inter milites S. Joannis
Hierosolymitanos, qui instar Maccabeorum pro fide ac
lege Christi cum Sarracenis dimicare tenentur; & tam
inter Magistros Ordinis illius in hac Brandeburgicâ
Balivîâ, quam Commendatarios allecti; nec minus ad
Brandenburgensem & Lebusiensem Praesulatus, & Ma-
gdeburgensis, aliarumque Ecclesiarum Cathedralium
Cano-

*Canonicatus, quibus non nisi antiqua prosapia & mul-
tarum imaginū homines honorari solent, erecti & pro-
moti fuerint. Avus ejus paternus Andreas de Schlie-
ben in Zammendorff & Trebicho Feudatarius, &
Commendatarius in Logau fuit: Avia paterna Clara
de Schlieben, Magni de Schlieben in VVusterhaus
sen & Belitz ex Lolsiâ Megagandrinâ Filia; Liborij
de Schlieben, cujus uxor de gente Bredoviâ è domo
Frisagk, Neptis; Christophori de Schlieben, cum
quo Maltitia è domo Tauche nupta, Proneptis; Eu-
stachii de Schlieben, qui Sparriam è domo Trampe
in matrimonio habuit, Abneptis. Proavus paternus
Georgius à Schlieben Eques è domo Stolpe in Episco-
patu Magdeburgensi; Proavia paterna Anna Langia
è domo Munchhofen, Georgii à Langen filia: Aba-
vus paternus Theodoricus à Schlieben ex eadem do-
mo Stolpe; abavia paterna Anna de Leipzig, ex domo
Beerwalde. Non minus clara ex maternâ lineâ fuit
nobilitas. Avus ejus maternus Gaspar à Flans in Zigea
ser, Serenissimi Electoris Brandenburgici primum Ma-
rescallus fuit; post aula Magister & Capitaneus Fur-
stenovaldensis, Canonicus Brandenburgensis: avia
materna Margaretha de Rohr è domo Schrepke, Joan-
nis à Rohr ex Barbarâ Barfusiâ è domo Malchovv
Filia; Bernhardi à Rohr, cum quo Arnsbergia nupta,
neptis. Proavus maternus Theodoricus à Flans è do-
mo Wittbrissen: Proavia materna ex gente & domo*

B

Mar-

Marvitz. *Abavus maternus* Georgius à Flans: *Ab-*
avia gente *V Vittiâ* è domo *Blumberg & Malsin* na-
ta. *Hisce* ex *radicibus* in *surculum* & *propaginem* no-
stram *vita*, *succus* & *fructus* *derivatus* est; *hisce* in-
quam, ex *majoribus* in *Dn. Octavianum* *vera* *nobili-*
tatis & *virtutis* *sapor* *diffusus* est: *omnium* *verò* *maxi-*
mè & *proximè* à *Magnifico*, *Strenuo*, & *Nobilissimo* *Pa-*
tre, *IV. Electorum Brandenburgicorum Consiliario*; *cui*
non *tam* *cani* & *rugæ* *auctoritatem*, *quàm* *honestè* *acta*
superior *at* *as* *fructus* *auctoritatis*, *quæ* *senectutis* *apex*,
adtulit *maximos*. *Post* *susceptas* *enim*, & *feliciter* *con-*
fectas *primâ* *et* *ate* *in* *Græciam*, *Syriam*, *Palestinam*, *A-*
rabiam *peregrinationes*; *sollertiamq;* & *rerum* *civiliû*
peritiam, & *circajusiones* *fidem*, *Principib. suis* & *Pa-*
triae *multis* *rerum* *argumētis* *probatam*, *amplissimos* *di-*
gnitatis *adeptus* *est* *gradus*; & *virtute* *suâ* *promeritus*,
ut *in* *ordinem* *Equitum* *S. Joannis* *allegeretur*; & *præ-*
fecturam *Litzensem* *commendatam* *possideret*; & *Decanatum*
in *Ecclesiâ* *Cathedrâ* *Brandenburgensi* *ge-*
reret; & *Illustrissimi* *Principis* *Joannis* *Georgii* *Mar-*
chionis *Brandenburgensis* *Borussia*, & *c.* & *Carnoviae*
in *Silesiâ* *Ducis*, *Equitum* *S. Joannis* *per* *Marchiam*,
Saxoniam, *Pomeraniâ*, & *Vandaliam* *Magistri* *in* *Ba-*
liviâ *Sonnenburgensi* *Vicarius* *esset*; & *inter* *Delectos*
Ordinû *hujus* *provinciae* *ex* *parte* *Mesomarchiae* & *Ru-*
pinensis *Comitatus* *principem* *locum* & *auctoritatem*,
teneret. *Natura* *verò* *quàm* *Dn. Octaviano* *non* *par-*
ca *fuit* *noverca*, *sed* *benigna* *mater*? *Statutam* *hæc* *ipſi*

largit a erat proceram, & vultum nescio quod ingēs bonum
preferentem. & corporis dignitatem orisq; venustatē ad-
junxerat: ut nec de Gorgonij Pythonis prosapia esse vide-
retur: nec pro oris deformitate poenas toto corpore cū Phi-
lopatemene luere necessum haberet: nec ob turpitudinem cor-
poris in turpificati animi suspicionem aliis veniret. Et si n.
non pauci magni & clari viri oris & membrorum elegan-
tiā caruisse traduntur: & in eburneo interdum corpore
plumbeus latet animus: tamen.

Gratior est pulcro veniens è corpore virtus:

& plerunq; ut malus animus male, ita elegans bene habi-
tat. non frustra ut doctissimi viri scripserint: naturā ma-
gnis mentibus domicilia corporū digna metari. Quin ge-
nerosus sese à teneris mox annis in nobilib. hoc juvene ex-
seruit animus: honestis nempe semper delectatus, turpibus
offensus: & ita doctrina ac virtutis cupidus: ut & domi
sub pedagogis doctissimis prima pietatis & literarum ele-
menta ocysimè perciperet: & in Illustri Vallis Joachimi-
ca Gymnasio laudabiles progressus faceret. & in academiā
nostrā supra quadriennium non tantum praeceptorib. pri-
vatis, quos ipsi parentes adjunxerant, Dn. Joanni Nean-
dro J. U. Doctori & substituto Professore, Viro Clariss. &
Dn. Friderico Mejero, Senatori reip. oppidanae nūc tem-
poris prudentissimo; sed etiam Publicis Professoribus, ju-
ra, Leges, historias, mores & instituta civitatum quā pu-
blicè quā privatim juventuti tradentibus, sedulo operam
daret. Quorum ex lectione & frequenti conversatione et si

nō parum in studiis profecerat: Et multis, usq̄, eximiiis natura ac fortuna dotibus, quib. vulgus nobilium caret, clarebat; nunquam tamē visus est insolenter sese efferre, aut aliis præferre; sed facili omnes perferre ac pati: Et verecundia imprimis, quæ virtutū ceterarum custos, ornamentum juvētutis, optima indolis signum, ac seges vera gloriæ. Et doctrinæ perhibetur, impense studere. Quod Et virtutis ille color in visu Et vultu arguebat: qui tamen si ex bonâ corporis habitudine Et ætate efflorescebat; tamē vestis instar à naturâ huic adolescētī additus erat, quâ generosus ejus animus tegeretur. Sic igitur natus Et educatus cum esset; fieri non potuit, quin eum in omni vitâ majorum claritas ad honesti amorem accenderet. Parentis auctoritas ad virtutē alliceret; institutio Et pudor à vitis, retraheret; corporis dignitas quidquâ deforme aut indecorum cōmittere prohiberet; naturæ bonitas ad optima quæq̄ Et isto loco natis dignissima studia inflammaret. Quò etiam factū, ut ætate majores eum certatim amarent, æquales honorarent, minores observaret: cum ipse vicissim grandævos obsequiis, æquævos officiis sibi obligaret: Et cum civibus, eorumq̄ liberis, nō modo placidè sed atq̄; sed æquo etiã jure vivere sustineret: quod quàm rarum hodie in nobili homine, tam laudandum. Quæton. caput altius, tantò collum, ut vetus habet verbum, debet esse mollius. Mirè quippe decet nobilitatis altitudinem humanitatis māsuetudine remolliri. Hoc vitæ institutum dum nobiliss. Octavianus tenet: Et in eodem cum majoribus suis circo ad palmam currit; nec beneficia, quæ merebatur, Principes fratres mo-

rantur: sed alter inter Equites Ordinis militaris sæpe jam
dicti, alter inter Canonicos Brandeb. locum ei tribuit:
dumq; jam talaria induit, & Illustrissimum Principem
Joachimum Sigismundum, Serenissimi Electoris, Inclytæ
recordationis, natu minimum Filium, cuius illustriss.
celsitudini, ante quog; quam Francofurtum veniret, sub-
jectiss. studia & operam totius anni spacio navarat, gra-
tiamq; & favore ejus demeritus fuerat, in Galliam pro-
ficiscentem comitatur: & primi diei itinere cōfecto Span-
doviam ingreditur: ecce hominē corpore & animo, ut vi-
debatur, valentem præter omnium opinionem morbus ex
insidiis adoritur: tanto cum impetu; ut pedem referre, &
Coloniam primum, inde domum ad nobiliss. Parētes, tan-
dem in hanc urbem curationi oportunissimam sese recipere
coactus fuerit. Hic verò ad frangendas morbi vires, & re-
cuperandam valetudinem et si pia parentum cura nihil
ferè intentatum reliquit, quod gravissimis etiam morbis
profligandis facere videretur: nihil tamen aut publicæ va-
luerunt Ecclesiæ preces; quarum alias ad obtinendam piis
sanitatem vis solet esse maxima: aut Medicorū hujus loci
peritissimorū crebri cōventus, & cōmunicata cum vicinis
Medicis, iisdemq; experientiss. & felicissimis, & ab Archi-
atris Electoralib. approbata consilia: aut Deorum manus
medicamenta, magno sumtu & numero exhibita. Nimirū
fatalis cum vitæ terminus adest, & clepsidra homini ad-
vivendum datæ, ut oratorib. olim ad agendum, exhausta
est: frustra humana adhibentur præsidia & remedia: nisi

miraculosè Deus agat: quomodo Ezechia vitam ob fidei
rectitudinem prorogavit: Anastasio ob ejusdem perverfi-
tatem decurtavit. Nec tamen Adolescens Nobiliss. pro-
pter diurnam corporis infirmitatem animo frangebatur:
sed, ut Christianū militem decebat, Imperatorem cœlestē
sine murmuratōne sequebatur: & morbum patiēter fere-
bat. Didicerat n. ex sacris, electos & dilectos Dei, quantò
amplius diligantur, tantò in triturâ persecutionis durius
conteri: noveratque se, si ferrum esset, crucis hoc igne à
rubigine mundari; si autem aurum, eodem probari
Mortem sibi imminere & jugulum petere cum senti-
ret; et si id atatis erat, quâ si non cadere, pavere tamen,
homines mortem solent, nequaquam tamen cum My-
cerino Egypti Rege id succensebat, quia tam citò ex hac
vitâ sibi excedendum esset: sed animo forti & imperterrito,
posteaquam adolescentia cespitationes & lapsus lacry-
marum imbre diluerat, & sacro viatico sese munierat,
compos mentis, veritatis cœlestis semel agnita tenax, an-
nos natus XXII. mensem unum & XIV. d. inter pias
preces & suspiria 9. Kal. Martij, ut dictum, mortē excipie-
bat: certâ spe fretus se, cum humiliter flagella hinc susceperit,
post flagella isthic ad requiem sublimiter receptum iri:
& quia in Ecclesiâ militante foverit semen gratiæ, in Ec-
clesiâ triumphante fructum quoque gloriæ messurum esse.
Quæ spes eum nequaquam sefellit: ipseque jam de morbil-
lis & varis qui superiore anno valetudinem ejus non pa-
rum afflixerant, de febris heclicæ angoribus & doloribus,

&

Et de morte adeo ipsa gloriosissime triumphat: atque ad
beatarum mentium, fratrumque Et sororum sacratissi-
marum, quae ipsum antecesserant, sanctiss. societatem ad-
gregatus amplissimis fruitur gaudiis: ac ne Attalicis qui-
dem conditionibus, ut inde ad nos, hoc est à pace ad bel-
lum, à patria in exilium, à carcere in libertatem, à quiete
ad labore, à refrigerio ad aestum, à solatio ad fletum à bo-
no ad malum, à vitâ in mortem, à caelo in Orcum redeat,
dimoveri potest. Nobilissimo huic juveni Parentes
moestissimi hodierno die Christiano ritu Et pompâ nobili
exsequiarum funus ducere constituerunt: quod spectabili
vestro comitatu, civis Academiae, Et magno honestissi-
morum hominum concursu ut optant, ita sperant sollempni-
ter iri exornatum. Quae vestrae hic partes sint, nobis et
jam non monentibus, facile intelligitis. Ipsa vobis, opinor
suadebit pietas, persuadebit honestas, calcar suppunget
nostro ordine digna humanitas, Et, quae ubique gratiosa
est, vitâ a functi juvenis nobilitas: ut commilitoni quon-
dam vestro Et amico exsequias frequentes eatis: atque
id serio agatis: ut gravissimi luctus nimis hinc vulne-
ra, in pectoribus Nobilissimorum parentum, Fratrum,
Sororiorum Et Propinquorum, generosa prosapia, sum-
maque auctoritatis Et amplissima dignitatis in Mar-
chiam Equitum, vestrâ, velut equum est, praesentia Et com-
passione quasi cicatricentur. Piaculum enim quoddam
est, ait Cassiodorus, inter tristes velle gaudere: Et huma-
nitatis

nitatis refugit affectum, qui dolorem non sequitur alie-
num. Quod si nos suis calamitatibus commoveri, malis
consauciari senserint: non consensum modò in adfectu
probabunt; sed omnes etiam semper occasiones captabunt
ordinem nostrum amandi: & quibus poterunt studiis atq;
officiis (possunt autem plurimis) ornandi & juvandi.
Gratia namque, ut verissimè Sophocles scripsit, gratiam
parit: & οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἀγαθῶν μιν πῶν οἶδασι χάρις,
boni etiam pro parvis sunt grati. Ite ergo exsequias: o-
ptimeque vivite & valete. P. P. XX X. die

Martij, anno reparata salutis

cl. I. CXX.

C. N.

Nh 122

ULB Halle

3

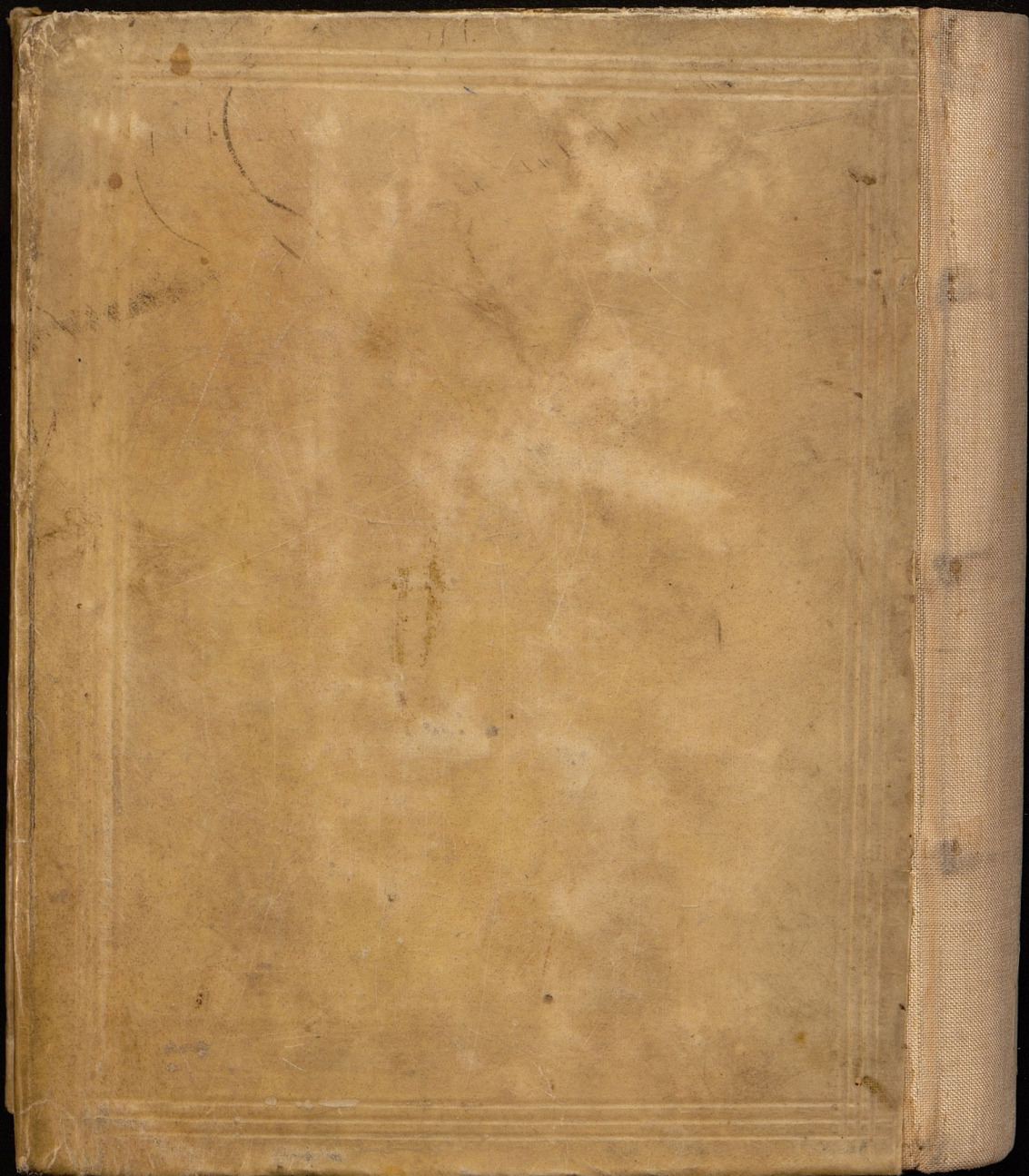
002 714 272

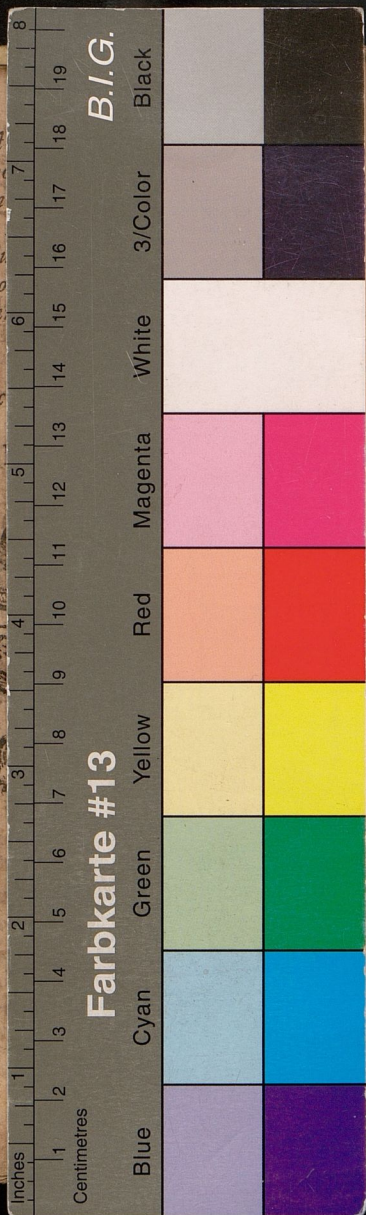

st

1017

XXI 20
P R O R E C T O R E T S E N A T U S

Academiae Electoralis Brandenburgicae, quae est
Francofurti cis Viadrum.

S O L L E M N E F U N U S

Q U O D

Antiquissimi generis splendore nobilissimo, pietatis, doctrinae & virtutum nitore splendidissimo juveni

D N.

O C T A V I A N O

D E S C H L I E B E N, E Q U I T I M I L I T A R I S O R D I N I S D. J O A N N I S H I E R O S O L Y M I T A N I, E T C A N O N I C O

Brandenburgensi

Florenti aetate ex febre hectica mortuo

Filio suo charissimo, desideratissimo

Admodum Reverendus, Magnificus, Strenuus & Nobiliss. Vir

D N.

A D A M U S D E S C H L I E B E N, S E R E N I S S I M I E L E C T O R I S B R A N D E B U R G I C I C O N S I L I A R I U S, A N T E F A T I O R D I N I S E q u e s p r i m a r i u s, C o m m e n d a t a r i u s i n L i t z e n, & c.

Dominus in Papitz, & VVulcko,

Ad d. 3. Kal. Aprilis

Ritu Christiano, nobili exsequiarum pompa quam ampliss. faciendum curat.

Omnibus reipub. literariae civibus
indici.

T Y P I S

F R I D E R I C I H A R T M A N N I, B I B L I O P O L A E
& T y p o g r a p h i,